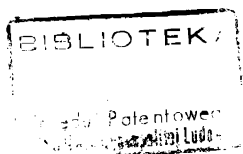

5 kwietnia 1930 r.

URZĄD PATENTOWY

M019 1/16

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 870.

Kl. 21 a 66.

Dr. Erich F. Huth G. m. b. H.
(Berlin, Niemcy).

Naciągalna antena do telegrafu bez drutu.

Zgłoszono 2 lipca 1920 r.

Udzielono 5 listopada 1924 r.

Pierwszeństwo: 1 lipca 1915 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy naciąganej anteny do telegrafu bez drutu, której cecha charakterystyczna polega na tem, że właściwy przewód anteny jest nawinięty na bębnie z izolującego materiału, np. z drzewa. Dzięki takiemu bębnowi osiąga się przedewszystkiem bezpieczne obsługiwanie anteny przez wykluczenie w najprostszy sposób niebezpieczeństwa przy wypadkowem dotknięciu. Przy bębnie metalowym nie daje się to osiągnąć, gdyż w tym przypadku zawsze istnieje przewodzące połączenie pomiędzy anteną i bębniem, które może być tylko w ten sposób usunięte, że koniec anteny, leżący pomiędzy kontaktową częścią i bębniem, jest wykonany z izolującego materiału, co naturalnie czyni kłopotliwym sporządzenie

anten i prócz tego nie jest zupełnie usunięta możliwość zetknięcia pomiędzy anteną i bębniem. Przy urządzeniu według wynalazku niema żadnych miejsc kontaktowych, które mogłyby być niebezpieczne dla obsługujących.

Dalsza zaleta stosowania bębna z izolującego materiału polega na tem, że antenę można rozwinąć odpowiednio do jej długości, przez co daje się osiągnąć znaczne uproszczenie stacyj wysyłających, gdyż zbytecznymi się stają cewki dodatkowe. Konstrukcja upraszcza się również i dzięki temu, że zaoszczędzone zostają wszelkie środki izolujące, które poprzednio musiały być włączane pomiędzy anteną i bębniem. W rezultacie urządzenie staje się przez zastosowanie bębna z izolującego

materiału znacznie tańsze i ma mniejszą wagę. Wszystkie powyższe zalety czynią naciągalną antenę według wynalazku szczególnie nadającą się do bezdrutowych stacyj na maszynach lotniczych, gdyż właśnie w tym przypadku bardzo ważną jest możliwość obsługi bez niebezpieczeństwa i możliwie proste urządzenie.

Dalsze ukształtowanie nowego nawijadła anteny, które również ma na celu możliwie bezpieczne obsługiwanie, jest możliwe w ten sposób, że jako przewód anteny jest zastosowana specjalna linka. Zwykłe linki skręcone mają tę wadę, że przy zerwaniu przez częste użycie jednej żyłki, zadzierzga się ona wzdłuż całej linki, wywołując zgrubienia i węzły w przewodzie, przez co powstają przeszkody przy naciąganiu anteny i z tego powodu według wynalazku stosowana jest skręcona linka z przewodzącą albo nieprzewodzącą osłoną. W określonych miejscach dla oznaczenia pewnych długości albo końca anteny może być przewidziane ciało o innym zabarwieniu albo z innego materiału.

Następnie dla zabezpieczenia od odłupywania się nawiniętych zwojów przy zwalnianiu anteny może być wprowadzony około bębna zabezpieczający pierścień, przeszkadzający jednocześnie zamożaniu drutów na bębnie. Dalsze ulepszenie jest możliwe przez wprowadzenie pomiędzy korbą anteny i jej końcem w dowolnym miejscu, ale najlepiej pomiędzy korbą i bębniem albo pomiędzy końcem przewodu i służącym do obciążenia ciałem sprężynującego przyrządu, mającego na celu przeszkodzenie mechanicznemu rozrywaniu oddzielnych żyłek linki.

Na rysunku jest przedstawiona inowacja w przykładzie wykonania w przekroju poprzecznym i widoku bocznym. Bęben jest otoczony zabezpieczającym pierścieniem 4, który na swojej szerokości ma przerwy dla wyprowadzenia przewodu 2 i jest nieruchomy przy obracaniu bębna. Sprężyna 5 jest włączona pomiędzy koniec anteny 2 i ciało 3, służące jako zabezpieczenie albo do obciążenia. Przewód 2 składa się ze skręconej linki.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Naciągalna antena do telegrafu bez drutu, znamienna tem, że właściwy przewód anteny jest nawinięty na bęben z izolującego materiału, np. drzewa.

2. Antena według zastrz. 1, znamienna tem, że przewód anteny składa się ze splecionej linki albo z linki, otoczonej splecioną oponą.

3. Antena według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że w jej przewodzie są przewidziane jako oznaczenia ciała z innego, względnie inaczej zabarwionego materiału.

4. Antena według zastrz. 1—3, znamienna tem, że jej bęben jest otoczony zabezpieczającym pierścieniem, przez który zostaje przeprowadzony przewód.

5. Antena według zastrz. 1—4, znamienna tem, że pomiędzy przewodem i ziemią w dowolnym miejscu jest włączony przyrząd sprężynujący.

Dr. Erich F. Huth G. m. b. H.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

